אלה שמר: אלוהים, לארח מורה בביר לוזה ממול? לא פעם בשנה, אלא כל שבוע

אשכר נוגו, בת כתיבה עם 200 בן־גוריון

דר' ראיילת בן עוזי: הבטחתי: "זה דור שלי מילולים מסיים את המשפט שלהם"

טיגל ולוסי בלו, מעיקרה אירגון "הקול שלא לזנוח עם האמנים"

גיל חובב: "בשם אני יכול להראות הרבה תמונות יפות וסרטונים"

פרופ' אריה רייך: אוניברסיטת בר־אילן "בחו"ל מסתכלים על האוניברסיטאות בישראל כדי ללמוד איך לעשות את ההוראה לשנה"

מרצים יזמינו חתני פרס נובל מחו"ל לתת הרצאות לסטודנטים • סדנאות כתיבה יצרפו אנשים באשפוז או אנשים שלא יכולים לצאת מהבית • מרכזי יוגה ינהלו מפגשי מדיטציה דיגיטליים • וגם גיל חובב אמנם עדיין לא מסתובב בעולם כמו מרקו פולו, אבל אין לו בעיה להמשיך להרצות גם בזום • הקורונה אולי מתחילה לגסוס, אבל הזום לא מת והוא כאן כדי להישאר, אומרים מרצים, מפיקים ומארגני סדנאות, שגילו שלא כדאי לוותר על המסך

ענת לב־אדלר

עד שהתרגלנו לכך שלא חייבים לבזבז זמן בפקקים, אלא שאפשר לחזמנם לשם גם בביקום ולתי עתיק אל מרכז הכובד מתכבי הדיים ודורים ואתם השאלה: האם הזום יעדור את הזמרה לשבר, או שנוותר עליו לטובת יתרונותיו שהתגלו לנו בשנה האחרונה? ובעצם, לנה לחלילים אם אפשר גם זום ריש בכלל מצב שהבריריות הנצח.

פרופ' אריה רייך, מנהל תוכנית של אוניברסיטת בר־אילן, אומן קל כל הלמידה הפרוזה הנו קורנת באוניברסיטה ומנצא בקשר עם הסטודנטים נשים רעם הפרצים בניסיון להחזיר אותם לקמפוס. "זה לא פשוט", הוא אומר. "יש סטודנטים שהתגעגעו לחזור לקמפוס וברגע שהאפשרות ניתנה הם כאן, יש מאלה שרוצ לחזור אבל לא יכולים, כי למשל הם גרים רחוק ולא שכרו במחלך השנה דירות קרובות לאוניברסיטה. בחודש הראשון של הזמרה לליטורים עכרנו על 40% לבירה פרונטלית, והשאר הנרשמו לבירה מקבית, בזום או בהתלמדות".

מי שמגבע הדברים בעיקרם לחזור פיזית, ואכן חזרו, הם תלמידי השנה הראשונה, שעדיין לא חוו אווירת סטודנטיאלית. לעומתם, הזרים לילדים קבנים ותלמידים של תואר שני מע' רישים את הלמידה המקוונת. בכל מקרה, בזום ראשון הקרוב עומדת להפתיים חוצת הבניינה עם הנו הרוחק. הקמפוס יפתח לבולם, ואז, כך נראה, זו תהיה שעת המבחן של הזום.

מה אתה חושב שיקרה?

"אני חושב שסטודנטים ירצו להגיע. גם אקדמיות בעולם עדיין מלמדות בזום והרוב עשיר כבר רואים חיים בקמפוס. אתמול לראי שנה עמדתי בתור לארוחת הצהריים", מתלהב פרופ' רייך. "אבל עדיין, עד סוף השנה הזו, כל הוהראה שלנו תהיה הבריריות והדרגתית, זה גם אפשר לנו להתארגן עם כיתות מיוחדות לפי הנחיות הקורונה, עד שבסופו של דבר סלום יחזרו ללמידה פרונטלית".

ואז תתבטל האופציה של הזום?

"השנה אנחנו עדיין מסיסים לשדר את הפיעורים – בין שבזום או במערכת נוספת, וגם לתעלות הקלטות. כלומר נשתמש בצורות שונות של הוראה הרבשלות, אבל במינון שונה ממה שהחיבו השנה".

לחזור אחרונית, הוא אומר, זה לא אפשרי. "כי בהחלט נלינו הרגנות בזום, כמו לשמל האפשרות להגיע לקהלים שעד כה הצלחנו לפנות בכלל מרחוק פיזי, אז כשום שאנשים עובדים ואין להם זמן ומן לנסיעות לקמפוס, וגם יש הבון כלים דיגיטליים מובלחים בהוראה הדיגיטלית שהיו מתרחשים בכל מקרה".

אז אתם לא תבריחי לחגוג לקמפוס?

"לאורך כל השנה הזו הבתקופת הטעבר של הציבאה מהקורונה, לא בבריח, חוצת הבוכחות הוא לא בקמפוס, הוא בשיעור, וגי שרוצה ויכול – שיגיע. בין הסטודנטים שלנו יש גם כאלה מבריגות אחוזת, ולהם בטח נוח ללמוד בזום, ולכן כרגע אנחנו משלבים את כל האופציות".

ומה יהיה בשיקוראיה הנוכחי לבמרץ?

"נחזור ללמוד בקמפוס, אבל לגבי הלמידה הפרונטלית יהיו עוד אופציות, כמו קורסים שיוגברו מהתחלה כהיבריריים, ואפשר יהיה ללמוד איך לעשות את הזמרה לשבר. הרי לא רק בשיעורים אלא גם בשירותים שאנחנו נתנים לסטודנטים, שיהפכו להיות. גם הם הבריריים ויינתנו גם פדיות גם אונליין".

אז הוהאבריוות מובר:

"בסופו של דבר הזמרה המלולת טובה ומעי ניקח לסטודנטים הזייה של הרשנות. אל תשכחי שזה דור המילניאלים ולילדי שנות ה־90 – ע"ל. בשבילם מסכים, הבריריות – זה חלק מהחיים, זאת הסבה שלהם, הם יודעים לדבר מה מרגישים בה נוח, אנחנו חוזים תחליף אבילוקיבי שקקודוגה האיבה".

לגיל חובב, בשלן, סופר וכתבה, לא היה קל להבנים את עצמו לתבנית הזום המשודרת, אבל משעשה זאת, גילה שהרשתבשמות בתוך המסך בעימה לו, ובעיקר מוסכת הרבה מאוד זמן הכמה, לא כמף שלו, אלא כמף של הנופים שמוסיגים אותו להרצאות מסבבי לעולם. "הרצאות פר קו לגמרי, זאת הזעזוע האפשרות של הזום, שבתחילה מוחזר מטעה מאוד, אבל בשיקוע הפחד גיליתי שזה בדיוק מאוד חבבי שאפילו חיוך אל הקטר שלי עם התפוגות. פתאום אנשים גילו שלא צריך לעשות בגם ולחפש את אדון חיבב בבניגם בדי שיספר את פיפורי הדרי רות שלו, אפשר גם להשתמש בפלאי הסיבריר".

לשלום פורת.

"בדיוק. לא כיפה ולא מלוץ, אז כבר אחד זה פחות חזייה מרקו פולו בשבילי, אבל נבר שני פתאום הטערתי, בסין רוצה לעשות אדיוע לבנרי יום ירושלים הזה, מה הבעיה לזמנים על כשתוי הקשקשן הקירח הזמתי בנבא על המסך מעבר לבר גליליתי שבזום אני יכול להראות הרבה תמונות וסרטונים, מה שאני לא עושה כעשנו על במה, שם אני מעדיף להתמקד בקהל ולא במקרן".

אז זה, אתה חוזר לזום ולא חוזר לבמה?

"נראה לדן הזרחי בעקב לבמה, ואני מרגה בארץ יותר ממה שהרגיתי אי פעם. יש עמוא גדול למפגשים פרונטליים בתרבות, אל מופיע אריבעדמוס פעמים בשבוע ותשום עד יולי, אז בבן, חרל"ל עד לא הזה, אבל במקביל אני מרגה גם בזום, לא ויתרתי עליו".

גילי, אתה הבריריר.

"בן, מה אני יכול לעשות, הרבה ספר ניות שאמרנגות מפגשים אינו אמרי לי שהן ממשיכות עם הזום, כי אנשים גילו שיותר ביף להם לא להתלבש ולא לבאת, ושאני אניע אליהם בעיבר עד הבית. אבל במקביל מדי קמו לי 25 יועצים שאמרי 'תזהה שלא יקליטו אותך אתה יודע, הרגאה מתגלגלת, ואין לך שליטה לאן הוא הולכת. יאללה, שיריעיב. זה כמו ירד שלמתי שעבר לתל־אביב אבל עם 50 שנה אחרי תולך לים ועדיין פחד שכאשר הוא יכנס לפים יגנבו לו את המכנסה. מי בכלל רוצה את המגמה המעמגה שלה תרגיע. אז כבה זה עם הזרצאה שלי, אף אחד לא יגנוב לי אותה. יש נשיגי זום, אבנחנו לא מקליטים בסתר ולא שלוחים לבני הזרזים שלנו כרטיס בתיגב. יהיה שיחוט, גם אוכלות פירים וגם זום, אני נאבר בעיר".

סדנאות כתיבה עם איל"ן

מפיקת האירועים והתרבות סיגל ולנפרי־בלו העניקה בשנה האחרונה את פעילותה לזום, אבל אמרת שהפעילות הפיזית חזרה ובגדול: "הייתי בשבוע שעבר בהופעה של רני דנבס ראיתי ביצוי אבולם, ואנשים לא רצו ללכת הבי הה, עמדו חוכה להם שיחזרו לבמה, ושוב ושוב יחזרו, ואנשים בגיבוי חזיקו וריבדו וסיפרו במה דיה מקסים, את זה אין בזום, זה עונה על צורך מאוד אנושי, ובעיקר ישראלי".

אז הזום יבוא לקפל עיבוד מבחינת עולם הדיבריות?

"לטה בעצמו! הרי יש מקומות שבהם הוא עובר מעולה. למשל, הייתה לנו הרצאת זום של הויצר מיעל קיסקה בספרייה בפועבה האחרונה ממה אוסף, שזה ליר בחיבה. קיסקה נר ביריוד לים, אבל המסבבים הצליחו לבטל את הסרחה, אנשים לא הספיקו לכתוב לנו כמה הם נהנו מהמפגש. אז אני מצליחה לתת לספרייה הופעה איכות במחיר נוח יותר, כי לא צריך הסעות וציוד, ואנשים מכל הארץ יכולים לצפות".

אז את מסתיישבה בזום?

"מסתיישבה לרחוקים, ולבאלה שיש להם מנ' בלות שבגיות, כמו לשעל המחב"ם בקריית־גת, שבנגא עבשיו בשיפוצים, אז הם קישים אירד ים בזום. אבל מי שלא ברים את הזה בעצמים סבבים, בהחלט תוריים לתופעות הפרונטליות. הקול בגא לבנע עם האמנים".

גם אלה שהיו הבעלים של מופר אלהיזנה הוזיית בבטל תל־אביב, נהיתה מהאפטריות הרריות שהזום מעניק לה. לדבריה, יש לה מרחוק לא רק תלמידים, אלא גם מורים. "את שיעורי הפילוסופיה אמנו מעבירים בזום, כי הבנו שזה מאוד נוח לחיות בבית בשמונה בערב ולהאזין לשיעור", היא מספרת. "ומתאים בעורת הזום אני גם יכולה לארח כאן לא רק פעם בשנה אלא בכל שבוע מורים בבירים לזיגה מהער לם. אז מלמדת אצלנו עכשיו מורה מבוקשת מאשלוה, וגם מורה נחשבת מהדור". הסבוריו משרר לסתי הבנרים בלייב את כל השיעורים שמועברים בו פרונטלית. "אם בהתחלה היו יותר אנשים בזום ופחות באולם, עכשיו יש יותר אנשים באולם, אבל עדיין בכל השיעורים יש גם משתתפים בזום".

מי מעדיף לחישאי בזום?

"באלה שנרים מחוץ לתל־אביב והבעורפו במחלך הקורונה – פתאום יש לנו מתאמ' נים בזום מכפר רגביא ומבאר־שבע ומחיפה. וגם כאלה שהגעגעו בזום, כן נרים מה בסביבה, רק שהם מעדיפים להתאמן מהבית. ויש מי שרוצים פעם בכה ופעם בכה. יש שעדיי מדר' נצדה אנחנו מעבירים בזום כי נצאנו שנה נחל".

תחום שבו הבעבר לזום הבציאות הרוב' ריריות הרחיבו כאוד את הדיריה הוא סדנאות הבמיבה, אומרת ליטור נבא, מנהלת "סדנאות רבות", בית הספר למחיבה של הסופר אשכול נבו והסוחרת אורית נ'ריל. "מסות הזום הגענו לתלים חרשים וגם פתחנו מוגרים חרשים, כמו סדנאות כתיבה קצרות, נקודתיות. פתאום אפשר היה לעשות גם כתיבה של 200 בני נוער עם אוטיזם נבא, או של 400 מורים עם אורית נ'ריל. פתאום אנשים שנבאמים בתקיע אינטרוואלי שמחליף את הח' לנות המשעממנו: כיתה ליטות חדר ישיבות, אוריטוריום ועוד ב־Teams ובסקייפ של מיק' רוסופט אמנם עשו זאת קודם, אבל לנר אכפת. עדכון נוסף מאפשר לכל מנבחיר לשיחה לדעת מי מבין משתתפיה יכול לשמוח או לשתף אם חבבה. ויש גם את הי"עם הנעלם", שמאפשר להרגיש ולסמן אוביקטים במסך משותף בלי לבחוק את הסיטון אחר כך: זה אי יעלם מעבנו.

זום מנהלת מרדיע בנר חוגן בדי להסביק לבנות עיד קצת את מנבמי הקורונה לפני שתבוז, וגם בדי להתבונן לחוץ שלאחריה. אים לא יכול לבחם בנה מתחמשים נעשו אותה בשתחלוף המעבה.

זום אאוט?

באפליקציית שיחות הווידיאו מנהלים מרוץ נגד הזמן, במטרה למצות עוד קצת את מנעמי הקורונה לפני שהיא תיגמר

ישראל זולמן

מי שדאה במחלך השנה האחרונה להתעדכן במצב הקורונה בעולם יכול היה להסתפק בה' צצה על נרף מגיית זום: היא ויגיה כשמהגרים הרוטלה, ניסות בוטלו ובחי חגים עלו על גרותיהם, ובנחה עם הפרסומים הראשונים על הבלחות החיסונים של פיזור ומודרנה, בסך הכל עלתה המניה ב־2020 ב־659%. בארקטובר שעבר חצה שווי השוק של זום 140 מיליארד דולר. נכון לחיים הנוסיקה המסוחרת נעצרה.

למעשה, זוהי תופעת הסיפוח. אפליקציית שי' חת הווידיאו הירידתית, שהפכה לבת בית בכל העולם בימי הקורונה, חופכת בהדרגה לפחות רלוונטית במדרגות שבהן החיים חוזרים לסדר לולם. יתרה מזו, כבל שחלף חזון, חברות ענק כמו גוגל, מיקרוסופט, פיסבוק, פיסבוק ואחרות, שירדנו את האלטרנטיבות שלהן. המוחג הנוגני "דופ' אמנם השתרש – כמו ג'יפי", "אייקיי, ר'פלאפון" – אבל כבר אפשר לסמוע אנשים שאומרים "יש לי תכף פגישת זום ב־Teams" (אפליקציית שיחות הווידיאו של מיקרוסופט).

הקורונה כשלעצמה היא לא ההסבר היחיד להצלחה. לזום היו מתחרות בשוק, אך היא הצדיעה מטפק קל לשימוש ואיכות ויראו יצי' בה. התקלות ובעיות האבטחה שהתגלו בה נעבו בהתבגלות ובתיקון מהיר; בשלב מסוים החברה הוריעה על הקפאה של 90 יום בשחרור תבונות חדשות והתמקדה בתיקון הפרצות שנחשפו בה.

הרחק מן המחרות, המנכ"ל והמייסד, אריק יואן, ידע מן הרגע הראשון שהיו התחילה הזו' וזה הפנטסטי קצובים. במקביל לשאיפן להגיל את קיבולת השרתים בדי להכיל את המס' תמסים הדרשים ולסתימת פרצות האבטחה הקשות בתוכנה – הוא רתף את החברה לפיתוח נמרץ של יכולות חדשים, שאמורים להחזיר אותה "על האש" גם בשתרעד הקורונה.

הזכול שהעלתה עד כה לא היל בבלל: בין השאה בשנה שעברה הוסיפה "אר"זום", פלי עפורמה לאירועים ולשיעורים בתשלום, וגן "זום'אפס", המקלה על הפעלת זום יחד עם אפליקציות אחרות בשרתות ידידא. לפי כמה פרסומים עבור בחברות גם על שיחות מייל ועל לות שנה יחודיים. באחרונה הציגה זום עדכה לסמתחי אפליקציות, המאפשרת להם להוסיף את שיחות הווידאו לכל "יישום שהם מפתחים. המטרה היא להחיר את זום לרשתות החב' רתיות, לששקים ואפילו לתגיות האוזלין.

וזה עוד לא הכל: השבוע הכריזה זום על כמה תוספות מרליקות (וחינמיות) לאפליקצי' לשמל, אופציה המאפשרת לטארח לאדון עם המשתתפים בדקע ודיטואלי שמחליף את הח' לונות המשעממנו: כיתה ליטות חדר ישיבות, אוריטוריום ועוד ב־Teams ובסקייפ של מיק' רוסופט אמנם עשו זאת קודם, אבל לכר אכפת. עדכון נוסף מאפשר לכל מנבחיר לשיחה לדעת מי מבין משתתפיה יכול לשמוח או לשתף אם חבבה. ויש גם את הי"עם הנעלם", שמאפשר להרגיש ולסמן אוביקטים במסך משותף בלי לבחוק את הסיטון אחר כך: זה אי יעלם מעבנו.

זום מנהלת מרדיע בנר חוגן בדי להסביק לבנות עיד קצת את מנבמי הקורונה לפני שתבוז, וגם בדי להתבונן לחוץ שלאחריה. אים לא יכול לבחם בנה מתחמשים נעשו אותה בשתחלוף המעבה.

פרופ' אריה רייך: "יש המון כלים דידקטיים מוצלחים בהוראה הדיגיטלית שאי־אפשר להשתמש בהם בהוראה הפרונטלית, כמו הפעלות וקבוצות דיון. פתאום אני יכול לארח את זוכה פרס נובל לפיזיקה, שמדבר לסטודנטים מארה"ב"

גיל חובב: "מיד קמו לי 25 יועצים שאמרו, תיזהר שלא יקליטו את ההרצאות שלך בזום. יאללה, שיירגעו. זה כמו ירושלמי שעבר לתל־אביב אבל גם 50 שנה אחרי פוחד שבים יגנבו לו את המגמת. מי בכלל רוצה את המגמה המעמגה שלה תרגיע"